

[Aage Brusgaard]

Jeg har én gang spurgt hr. Ivar Hansen, men han svarede ikke, og derfor vil jeg spørge en gang til: Har Venstre fritstillet sine folketingsmedlemmer i denne sag, ligesom Venstre havde fritstillet sine medlemmer i 1986? Det havde de jo i 1986, siden der var to af Venstres medlemmer, der stemte imod. Jeg synes, det var på sin plads at få det at vide, når nogle medlemmer udtaler til pressen, at partistøtten skal afskaffes. Hvis Venstre har fritstillet sine medlemmer, har de jo så en mulighed for at vise, om de mener det, de siger.

(Kort bemærkning).

Ivar Hansen (V):

Jeg lagde mærke til, at hr. Aage Brusgaard beklagede sig over, at hr. Helge Sander ikke var til stede i salen i dag, ja, det skulle endda være under bæltstedet. Det kan jeg nu ikke forstå. Hr. Helge Sander passer sit arbejde også i dag. Han er med Folketingets Trafikudvalg i det jyske for at besigtige de midtjyske tværveje, som det hedder. Det synes jeg ikke hr. Helge Sander skal klandres for. Men jeg er her jo, og jeg er parat til at svare, hvis der bliver stillet spørgsmål.

Jeg blev spurgt, om medlemmerne af Venstres folketingsgruppe er frit stillet. Ja, det er de alle sammen – faktisk foreskriver grundloven, at sådan er det – men vi har for vane at stemme sammen; det forventer jeg også vi gør i denne sag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ahlmann-Ohlsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Forretningsordenen. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 237:

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1991.

Af finansministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 12/3 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Kim Behnke (FP):**

Regnskabets time er nu inde for 1991. Finansministeren har fremsat et forslag til tillægsbevillingslov, og som finansministeren i fremsættelsestalen er så ærlig at fortælle, er budgettet for 1991 skredet. Det er skredet med næsten 10 mia. kr., nemlig 9,3 mia. kr., og det betyder, at underskuddet i 1991 blev på hele 38,8 mia. kr.

Det er jo, jeg er lige ved at sige helt i traditionen. Siden 1987 har det jo været sådan, at der hvert år har været en fejlbudgettering, og den fejlbudgettering er blevet større og større.

F.eks. i 1989 havde man det med, at der ligefrem skulle være et overskud på finansloven, dengang på 7½ mia. kr. – det blev det ikke, det blev i stedet for et underskud på i størrelsesordenen 20 mia. kr., og sådan er det altså gået år for år. Mellem det forslag til finanslov, man havde fremsat, og så den realitet, der kom ud af det, når vi fik tillægsbevillingsloven, var der ikke den sammenhæng, som man kunne have forventet.

Det, der vil ske nu, er, at Fremskridtspartiet på traditionel vis nøje vil gennemgå forslaget til tillægsbevillingslov, og vi vil så – kan jeg godt røbe allerede nu – med den sammensætning, tillægsbevillingsloven har fået, indstille lovforslaget til forkastelse. Vi mener ikke, det er acceptabelt, at vi endnu et år har haft et merforbrug ud over, hvad budgetterne havde sat af så rigelige rammer for statens finanser netop i 1991.

Men jeg vil da gerne benytte lejligheden, når finansministeren er til stede, til at forhøre mig om, hvorvidt det er rigtigt forstået, at det er regeringens holdning, at vedrørende de tilbagemeldinger, man nu forventer fra de enkelte ministerier, så man kan udarbejde et finanslovsforslag for 1992, at tiden for besparelser nu er forbi, og at man derfor vil lade 1993-finanslovsforslaget bære præg af, at der nu er kommet gode tider, og man behøver ikke at spare læn-